

Да му да'ишъ млада твоя любовъ.“ —
„Ай отвори наши вити порти,
Нека влезитъ цѣрна Арапина!“
М' отвори отъ дворе въти порти;
Коня вѣрза въ дѣлга конушница,
Па сѣ вкачи више на дивани.
Що си п'я три дни и три ноке,
Въ три дни никой одъ нимъ не сѣ опи;
А Маркоу му сѣ здодеало,
Седеекюмъ, вино п'іеєкюмъ;
На Арап—отъ Марко му зборвеше:
„Дейди Арапъ, море цѣрни Арапъ,
Изинъ дай ми малу да прошетамъ!“
Малу во дворъ Марко сѣ прошета,
Бѣргу по скалици сѣ искачи,
С' искачи за вино загорено;
Чабуръ чаша полна ми испило,
Чабуръ чаша седумдесетъ ока.
Богъ да б'іетъ цѣрна Арапина!
Бѣше клало билки чемерлики;
А ъж испи, дремка го навали.
Легна Марко малце да пресп'іетъ,
И онъ колай не сѣ разбуду'еть.
Богъ да б'іетъ цѣрна Арапина,
Що ѣ велитъ младъ Марко'ицѣ:
„Промени сѣ, млада Марко'ице!
Бладзе си ти, що ке мен' кердосашъ,
И менѣ со тебе юшъ найбладзе.“ —
„Фало богу единому, велитъ,
Защо ти мене ке ме избавишъ
Отъ овего тешка п'аница!
Почекай, постой ти да собирамъ
'Се мое—то рубо невестинско,
Да му земамъ оруж'є Марково!“
Богъ да б'іетъ цѣрна Арапина!
Не ми чекать младъ Марко'ицѣ,
Туку рипна на подзе юначки, |
Пра'у тѣргатъ долна конушница,
Своя коня отъ тамо отрешу'еть,
Па Марко'а коня отвѣрзу'еть,